

Tinh lâu nguyệt ảnh

Chương 97 : Chương 97

Chính văn [tứ đại danh bộ] tinh lâu ánh trăng đệ 98 chương song hỉ

Chương 98:

Song hỉ

Liễu Trầm Sơ nói xong liền lôi kéo chần đem chính mình bao lấy, lưng quá thân đi nhắm hai mắt lại an phận nằm hảo, nhưng lại như là hoàn toàn không nhớ rõ chính mình mới vừa rồi liêu - bát, ngoan ngoãn đi vào giấc ngủ giống nhau.

Vô Tình cười khổ một tiếng, thở dài, nhưng cũng cũng không ngăn cản nàng, liền như vậy tùy ý nàng theo chính mình trên người bút ra rời đi.

Liễu Trầm Sơ một người nhắm mắt lại im lặng nằm, chỉ cảm thấy bên tai lộ vẻ người nọ tiếng hít thở -- hoàn toàn bất đồng cho ngày thường lý vững vàng trấn định, lúc này của hắn hô hấp mang theo rõ ràng hỗn loạn cùng ô ô, thậm chí còn ẩn ẩn mang theo vài phần chật vật, lại ngạnh sinh sinh cứ như vậy nhịn xuống.

Liễu Trầm Sơ trầm mặc trong chốc lát, rốt cục vẫn là nhịn không được, rốt cuộc lại phiên cái thân vòng vo trở về.

Vô Tình chỉ cảm thấy trên người ấm áp -- người nọ dĩ nhiên là lại thấu lại đây, nằm úp sấp đến chính mình trên người, nhịn không được cổ họng khẽ nhúc nhích: "Trầm Sơ, ngươi....."

Liễu Trầm Sơ chỉ chỉ cảm thấy người nọ nguyên bản vẫn hơi cảm giác mát làn da giờ phút này sớm là một mảnh nóng bỏng, không khỏi khe khẽ thở dài, ngẩng đầu lên hôn hôn của hắn mặt -- người nọ tuấn mỹ như ngọc trên mặt giờ phút này sớm phúc thượng một tầng bạc hấn.

"Con người của ta tính tình tuy rằng không tốt, bất quá vẫn đều thực công bằng -- ta như vậy tùy hứng, cho nên ngươi có đôi khi cũng hẳn có thể tùy hứng chút, ta giống nhau cũng sẽ không giận ngươi"

Liễu Trầm Sơ nói lời này khi cơ hồ là dính sát vào nhau của hấn lỗ tai, ôn nhuận môi hình như có nếu vô lau quá của hấn lỗ tai, trong thanh âm mang theo ý cười làm như thở dài lại làm như có chút đau lòng -- Vô Tình còn chưa tới kịp trả lời, cũng là bỗng nhiên gặp cả người chấn động, cơ hồ có chút khó có thể tự giữ thấp thở hỗn hển một tiếng, bản năng đè lại Liễu Trầm Sơ thủ:

“Trầm Sơ!”

-- Liễu Trầm Sơ đang nói chuyện gian, đúng là dĩ nhiên tự hấn bên hông tham nhập, một đường sờ soạng đi xuống.

Liễu Trầm Sơ thủ hạ vi đốn, gương mắt nhìn nhìn hấn, đột nhiên còn có chút bất đắc dĩ lắc lắc đầu, nhẹ giọng nở nụ cười: “Người ngăn đón ta làm cái gì? Không thích?”

Vô Tình thấp khụ một tiếng, đúng là phá lệ dời đi tầm mắt, có chút không dám cùng nàng đối diện.

Liễu Trầm Sơ nở nụ cười một tiếng, hơi hơi chi nổi lên chút thân mình, thấu đi qua hôn ở của hấn môi:

“Người luôn như vậy tự giữ, cũng biết -- ta có đa tâm đau?”

Vô Tình hơi hơi cương một lát, lập tức lập tức thân thủ đem nàng chế trụ, đảo khách thành chủ làm sâu sắc này hôn, động tác gian lại vẫn còn không quên thật cẩn thận bảo vệ của nàng bụng, không cho nàng có nửa phần sơ xuất.

.....

Tự ngày ấy Liễu Trầm Sơ triệt hoàn toàn để não loạn một hồi sau, Vô Tình làm như rút cục lược lược từng chút khâu, Thần Hầu trong phủ cao thấp mặc dù vẫn là đãi nàng thật cẩn thận, nhưng là cuối cùng là không hề giống lúc trước như vậy một tắc cũng không rời -- này bao nhiêu cũng làm cho Liễu Trầm Sơ lược lược nhẹ nhàng thở ra.

Liễu Trầm Sơ tuy là tối không vui câu thúc, nhưng là biết hiện nay tình huống đặc thù -- chính mình hoài có bầu, kinh thành thế cục lại là hết sức căng thẳng, nàng tự nhiên cũng là cực có chừng mực, không hề tiếp tục ép buộc đi xuống.

Tô Mộng Chấm phái đi Lạc Dương nhân đã muốn đã trở lại -- “Cửa hiệu

lâu đời” Ôn gia xưa nay lấy thi độc dùng dược nổi tiếng, trong đó “Chữ in rời hào” Một chi còn lại là dốc lòng giải độc cùng y thuật, Lạc Dương vương ôn trẻ đúng là “Chữ in rời hào” tam đại cao thủ chi nhất. Lần này tuy rằng không có thể mang về hạc đỉnh lam giải dược, lại mang về rất nhiều Ôn gia đối này độc phân tích cùng không ít giải độc manh mối -- Ôn gia dù sao đã làm cho này hạc đỉnh lam chiết tổn hại hai mươi vị hảo thủ, rất nhiều dùng mệnh đối lấy tin tức cũng là Liễu Trầm Sơ trước mắt vạn vạn không chiếm được .

Hạc đỉnh lam mặc dù lợi hại, nhưng Tô Mộng Chấm dù sao trúng độc ngày thiếu, Liễu Trầm Sơ cũng đã ở trước tiên thay hẳn khắc chế độc tính, không có làm cho nó lan tràn mở ra, hơn nữa Tô Mộng Chấm thân mình nội lực thâm hậu, nay lại có theo Lạc Dương Ôn gia mang về đến mấy thứ này, Liễu Trầm Sơ liền lại như hổ thêm cánh, lại tìm ước chừng hai tháng công phu, rốt cục đưa hẳn trên người độc tính đều rửa sạch sạch sẽ, hơn nữa thậm chí còn phải cái ngoài ý muốn chi hỉ -- Tô Mộng Chấm thân thể, dường như là có vài phần hảo chuyển khởi sắc.

Nghe đồn hạc đỉnh lam nguyên bản cũng không phải độc dược, mà là làm một loại có thể trị bách bệnh kì dược bị nghiên cứu chế tạo mà thành , nhưng mà dược thành sau lại phát hiện uống thuốc người tuy rằng lại có thể thuốc đến bệnh trừ, nhưng mà không nhiều lắm ngày sau liền không có ngoại lệ toàn bộ cơ tiêu cốt lạn, thương tích đầy mình mà tử. Liễu Trầm Sơ tham khảo Ôn gia bản chép tay, lại kết hợp Vạn Hoa Cốc độc hữu Thái Tố cứu châm cùng cách kinh dịch đạo tâm pháp, rốt cục đem này hạc đỉnh lam tác dụng phụ toàn bộ loại bỏ sạch sẽ -- một khi tác dụng phụ bỏ, thuốc này chân chính dược hiệu nhưng lại cũng tốt như là tùy theo nhất tịnh phát tán đi ra bình thường, mặc dù vẫn không thể loại trừ Tô Mộng Chấm này một thân bệnh nan y, nhưng Liễu Trầm Sơ thay hẳn bắt mạch khi lại phát hiện mạch tượng đúng là rõ ràng bình ổn hữu lực không ít, liền ngay cả hẳn kia ồm yếu trên mặt nhưng lại cũng như là chậm rãi bắt đầu có vài phần huyết sắc, không khỏi thật to thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Giải độc sau Tô Mộng Chấm lợi dụng “Người cho ta trở về thành thành thật thật dưỡng thai” Vì từ, bản mặt không cho Liễu Trầm Sơ lại hướng Kim Phong Tế Vũ Lâu lý chạy -- Liễu Trầm Sơ nhưng thật ra cũng không có phản bác, đúng là khó được An An phân phân địa điểm đầu, này ngày sau quả thực không còn có đi qua Kim Phong Tế Vũ Lâu.

Liễu Trầm Sơ lần này sở dĩ phá lệ như vậy nhu thuận, gần nhất là Tô Mộng Chấm trúng độc đã kết, bệnh tình cũng có hảo chuyển, làm cho nàng yên tâm không ít, thứ hai là nay nàng mang thai bốn nguyệt, dĩ

nhiên bắt đầu hiển hoài, kinh đô thế cục khẩn trương, Kim Phong Tế Vũ Lâu lại có thể nói là gió lốc trung tâm, bất luận là vì chính mình cùng đứa nhỏ an toàn vẫn là sợ thành Tô Mộng Chấm trời buộc, nàng cũng không nghi lại đi; Về phần đệ tam, còn lại là Thần Hầu phủ gần đây lại ra nhất cộc việc vui --

Hi Âm cũng mang thai .

Tiểu Đạo Cô này nhất mang thai, cũng không giống như Liễu Trầm Sơ trong bụng này như vậy an phận -- mang thai đến nay bốn nguyệt, Liễu Trầm Sơ trừ bỏ thị ngủ ôn hoà mệt ở ngoài, đúng là không có nửa phần cái khác không khoẻ; Khả Hi Âm lại cơ hồ là phun có chút thiên hôn địa ám, cơ hồ cái gì đều ăn không vô.

Cái này cũng là đem Truy Mệnh cấp sẽ lo lắng, cố tình hấn chính là lại cấp cũng không có nửa điểm hữu dụng biện pháp, hướng chi hấn nay tuy là ở lại Biện Kinh nhưng cũng thường thường có việc cần xuất môn, chỉ có thể luôn luôn liên hướng tiểu lâu chạy, nếu không phải ngại cho Vô Tình thường thường tảo đến lạnh lạnh liếc mắt một cái, chỉ sợ là còn kém lời kéo Liễu Trầm Sơ thủ, nước mắt lưng tròng thác nàng nhất định phải chiếu cố dường như gia vợ .

Liễu Trầm Sơ thực tại có chút dở khóc dở cười, cũng là khó được không có cùng hấn sẵn giọng tranh cãi, sẵn khoái địa điểm đầu ứng hạ này chuyện gì, mỗi ngày biến đổi pháp cấp Hi Âm làm ông chủ tây ăn bổ thân mình.

Hi Âm luôn luôn ăn nhẹ, đối ẩm thực cũng không thậm để ý, đó là một mâm rau xanh đậu hủ cũng có thể nhận thức còn thật sự thực sự ăn xong một chút cơm, nhưng nay hoài có bầu lại tự nhiên là nếu không mà nếu này -- vì thế này ngày sau ngộ, Truy Mệnh cùng Vô Tình khó được trở về sớm, đến Thần Hầu phủ đã thấy Liễu Trầm Sơ cùng Hi Âm cũng không ở trong phủ, vì thế nhất tề quay đầu vào cửa đổ diện liễu trạch, đã thấy Liễu Trầm Sơ bên người đúng là một mảnh náo nhiệt. Liễu Trầm Sơ trong viện, mặc dù là ở mùa đông, kia cũng là trăm hoa đua nở, tiên nghiên sáng lạn , nay đã là đầu mùa xuân thời tiết, kia liền lại muôn hồng nghìn tía, cảnh xuân vô hạn .

Liễu Trầm Sơ chính nắm cả Hi Âm ngồi ở dưới tàng cây, bên người ngồi vây quanh vài cái tướng mạo thanh tú cô gái, đều là mặt mày trong suốt, ý cười yển yển -- trong đó một cái cô nương mở ra trong tay thực hộp, trong suốt mặt mày lý không tự giác làm như hơn vài phần làm nũng cùng tranh công ý tứ hàm xúc:

“Trầm Sơ tỷ tỷ, ta riêng đôn canh cá vợi tới người cùng Hi Âm -- mẹ ta kể, nàng từ trước hoài của ta thời điểm chính là cũng thường thường

uống này đó, cũng không thường phun, còn bổ thân mình đâu! Ta ương nường học đã lâu mới học hội !”

Cô gái nói xong, một bên thân thủ sẽ đi đoan canh cá -- ai ngờ cũng là một cái không đề phòng bị nóng hô nhỏ một tiếng, lập tức lùi về rảnh tay.

“Nóng ?” Liễu Trầm Sơ khẽ nhíu mày, kéo qua tay nàng nhìn kỹ xem, gặp vẫn chưa bị phỏng, thế này mới lược lược nhẹ nhàng thở ra, hơi hơi thấp đầu thay nàng thổi thổi ngón tay --

Cô gái làm như có chút ngượng ngùng, hơi hơi đỏ mặt, đái Liễu Trầm Sơ buông tay sau thế này mới đưa tay thu trở về, nhẹ giọng nói: “Trầm Sơ tử tử -- người ném thử xem?”

“Ta chính mình thịnh, người cẩn thận đừng nữa nóng .” Liễu Trầm Sơ cười lên tiếng, cấp chính mình thịnh một chén, một bên cúi đầu nghe nghe một bên ôn nhu nói, “Ta đây cũng không bỏ được người uống phí nhiều như vậy công phu, định là muốn hảo hảo ném thử -- nói không chừng ta uống nhiều chút, tương lai liền cũng có thể giống bá mẫu giống nhau sinh cái như vậy đáng yêu nữ nhi.”

Lời này vừa ra, kia cô gái mặt đỏ là lập tức càng đỏ, lại vẫn là nhịn không được mím môi nở nụ cười.

Canh cá vốn là cực bổ thân mình, canh lý lại thả một chút bổ khí huyết dược liệu, cũng là không có lộ ra nửa phần vị thuốc đến, màu sắc nước trà nãi bạch, vừa thấy chính là tìm thật lớn công phu -- Liễu Trầm Sơ nhận thức còn thật sự thực sự uống lên một chén, chỉ cảm thấy cả người đều uất thiếp lên, thật tình thực lòng nói tạ, rồi sau đó lại thịnh một chén, hơi hơi nghiêng người đưa cho Hi Âm.

Hi Âm hơi hơi nhíu nhíu mày, thần sắc gian vi có chút do dự.

“Canh thực nhẹ, cũng không có mùi, hương vị vô cùng tốt, ném thử đi?”

Liễu Trầm Sơ nắm cả Tiểu Đạo Cô bả vai, giọng điệu ôn nhu đặc tượng là ở dụ dỗ, “Nói vậy sẽ không lại ỏi ra..... Ân?”

Hi Âm lược lược chần chờ một lát, lại vẫn là trước sau như một nhu thuận địa điểm gật đầu.

“Ngoan.” Liễu Trầm Sơ vỗ nhẹ nhẹ chụp của nàng lưng, liền như vậy bung bát thấu đi qua tự tay uy nàng -- Hi Âm nôn nghén thật sự lợi hại, uống thứ nhất khẩu khi đã có chút buồn nôn, nhịn không được nhíu mày. Liễu Trầm Sơ thấy thế, lập tức đem bát dời đi vài phần, một chút một chút nhẹ nhàng vỗ Hi Âm lưng thay nàng thuận khí.

Ước chừng là con cá này canh quả thật làm được nhẹ, Tiểu Đạo Cô tuy

là có chút buồn nôn, nhưng ở Liễu Trầm Sơ trấn an hạ lại rất cuộc vẫn là không có nhổ ra -- Liễu Trầm Sơ nhẹ nhàng thở ra, uy một ngụm nghỉ một lát nhi, vỗ của nàng lưng đái nàng thuận qua khí lại uy tiếp theo khẩu..... Liên như vậy kiên nhẫn một ngụm một ngụm uy xong rồi canh cá.

Không lớn một cái tiểu chung, cũng là uống lên hảo sau một lúc lâu mới rốt cục uống hoàn -- Liễu Trầm Sơ thần sắc ôn nhu, trên mặt không có nửa phần không kiên nhẫn, uy hoàn sau còn lấy khăn tay, nắm cả Hi Âm động tác mềm nhẹ thay nàng xoa xoa miệng.

“Đại sư huynh,” Truy Mệnh đứng ở tại chỗ, cầm lấy hồ lô uống lên khẩu rượu, có chút máy móc tính tấp đi một chút miệng, rồi sau đó quay đầu nhìn một bên ngồi ở xe lăn thượng Vô Tình, dừng một chút sau, vẻ mặt cầu xin nói, “Ta như thế nào cảm thấy -- chúng ta lưỡng ở chỗ này liên nhiều như vậy dư đâu?”

Vô Tình ngẩng đầu nhìn hấn liếc mắt một cái, lại nhìn nhìn cách đó không xa đang cùng các cô nương nói cười yển yển Liễu Trầm Sơ, im lặng không nói gì.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Ân, đúng vậy, đặc biệt dư thừa!

Tam gia khóc hoàn hồn hầu phủ 233333

Chinh danh thời gian lại đã ! Làm một cái đặt tên vô năng, khóc đến cầu tên -- một lần cầu bốn có phải hay không có chút phát rồ? Bởi vì ngoại truyện lý tứ gia bánh bao đều đã viết, cho nên từng cái đều cầu tên! qaq đại gia cùng Tứ Gia hai nhà là khuê nữ, nhị gia tam gia hai nhà là con. Đặt tên vô năng cầu cứu vớt!

LINK Truyện:

Tình lâu nguyệt ảnh

<http://truyenhh.com/doc-truyen/tinh-lau-nguyet-anh-885371.html>

LINK Chương này:

Chương 97

<http://truyenhh.com/doc-truyen/tinh-lau-nguyet->

[anh-885371/chuong-97.html](#)